Πεντηκοστή (Αρχιμ. Βασίλειος Μπακογιάννης)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 10 Ιουνίου, 2022

«Ἐγώ θά σᾶς στείλω τό Ἅγιο Πνεῦμα» (Ἰω. 15:16), εἶπε ὁ Χριστός στούς μαθητές Του. Καί **δέν μποροῦσε τό Ἅγιο Πνεῦμα νά ἔλθει ἀπό μόνο Του;** Βεβαίως, ὡς «αὐτοκέλευστον»΄ μποροῦσε νά ἔρθει ἀπό μόνο Του, ἀλλά δέν ἦρθε.

Ἕνεκα τῶν ἁμαρτιῶν μας, ὁ δρόμος ἦταν κλειστός, κι΄ ἔπρεπε νά ἀνοίξει. **Ἄνοιξε μέ τή Σταύρωση, τήν Ταφή, τήν Ἀνάσταση καί τήν Ἀνάληψη τοῦ Κυρίου** (Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος P.G. 50:457). Λέγοντας λοιπόν ὁ Χριστός στούς Ἀποστόλους Του, ὅτι *«Ἐγώ θά σᾶς στείλω τό Ἅγιο Πνεῦμα»* (Ἰω. 15:16), ἐννοοῦσε ὅτι θά πρέπει Ἐγώ νά σᾶς ἀνοίξω τόν δρόμο, γιά νά ἔρθει τό Ἅγιο Πνεῦμα, «*προπαρασκευάσω ὑμᾶς πρός ὑποδοχήν*». (Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, P.G. 59:423).

*«Σᾶς συμφέρει νά φύγω, γιά νά ἔρθει τό Ἅγιο Πνεῦμα» (*Ἰω. 16:7), εἶπε ὁ Χριστός στούς μαθητές Του. *«Ἐκεῖνος μαρτυρήσει περί ἐμοῦ»* (Ἰω. 15:26). Τό Ἅγιο Πνεῦμα θά σᾶς εἰπεῖ γιά τό ποιός ἀκριβῶς Εἶμαι Ἐγώ. Πρᾶγμα πού σημαίνει, πώς ἄν δέν ἐρχόταν τό Ἅγιο Πνεῦμα, ὁ Χριστός καί τό ἔργο Του θά ἔμπαινε «στό ἀρχεῖο».

Καί τοῦτο γιατί, οἱ ἄμεσοι συνεργάτες Του, οἱ μαθητές Του, ἦταν δειλοί (Μτ. 26:56) καί ἀγράμματοι. Ἄλλα τούς ἔλεγε ὁ Χριστός, ἄλλα καταλάβαιναν. *«Ἡ καρδιά τους ἦταν πωρωμένη»* (Μκ. 6:52). Πῶς, λοιπόν, ὡς ἀγράμματοι, νά ἔκαναν κήρυγμα γιά τό Χριστό; Καί πῶς ἐπίσης ὡς δειλοί θά ἔμπαιναν μέσα στούς «λύκους» νά κηρύξουν Χριστό; **Ἦρθε, λοιπόν, τό Ἅγιο Πνεῦμα καί τούς ἔδωσε τήν κατάλληλη σοφία, νά κατανοήσουν τό Χριστό, ἀλλά καί τήν κατάλληλη δύναμη γιά νά Τόν κηρύξουν**.

Δηλαδή, ξαφνικά, χωρίς διδασκαλίες, χωρίς ἀσκήσεις, σέ κλάσματα δευτερολέπτων, ὅλοι τους ἀπό δειλοί, ἔγιναν λιοντάρια καί ἀπό ἀγράμματοι ἔγιναν σοφοί. Παράδειγμα, ὁ Πέτρος ὁ ὁποῖος ἀπό τό φόβο μιᾶς ὑπηρέτριας (!) ἀρνήθηκε τό Χριστό (Μτ.26:70), τώρα βγῆκε στό μπαλκόνι, καί μίλησε θαρραλέως ἐνώπιον χιλιάδων Ἰουδαίων, πού πρίν λίγο σταύρωσαν τόν Κύριο. Καί τούς ἤλεγξε σκληρῶς γιά τό ἁμάρτημά τους. Ἐπί πλέον, αὐτός ὁ τόσο ἀγράμματος, πού ἄλλα ἔλεγε ὁ Χριστός, ἄλλα καταλάβαινε, ἔκανε τέτοιο χειρισμό τῆς Γραφῆς, καί τέτοια θεολογική ἀνάλυση, πού ἄφησε ἄφωνους τούς χιλιάδες τῶν Ἰουδαίων! (Πρ. 2:14-36).

Οἱ πρώην σταυρωτές τοῦ Ἰησοῦ, ἔφθασαν στό σημεῖο νά ρωτήσουν τούς Ἀποστόλους

«*τί νά κάνουμε ἀδερφοί;*» (Πρ.2:37). «*Νά μετανιώσετε καί νά βαπτισθεῖτε στό ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ (!), γιά νά συγχωρηθοῦν οἱ ἁμαρτίες σας*» (Πρ. 2:38), τούς ἀπάντησε ὁ Πέτρος. Καί βαπτίσθηκαν στό ὄνομα τοῦ Ἰησοῦ, πού οἱ ἴδιοι πρίν πενῆτα μέρες σταύρωσαν. «Δικαίως» ἀνήμερα τῆς Πεντηκοστῆς, στόν ἑσπερινό τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ψέλνουμε στήν Ἐκκλησία: «*τίς Θεός μέγας ὡς ὁ Θεός ἡμῶν; Σύ εἶ ὁ Θεός ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος*» (Ψλμ. 76:14-15).